

1. postna nedelja B

*Ko me bo klical, ga uslišim.
Z njim bom v stiski,
rešim ga in počastim. (Ps 91,15-16)*

Prvo berilo

1. Mojzesova knjiga 9,8-15

Bog je rekel Nóetu in njegovim sinovom: "Glejte, zavezo sklepam z vami in vašim potomstvom, ki pride za vami, pa tudi z vsemi živimi bitji, ki so pri vas: s pticami, z živino in z vsemi zvermi zemlje, ki so pri vas, z vsemi, ki so prišle iz ladje. Tako sklepam zavezo z vami in ne bom več iztrebil vsega živega z vodami potopa. Ne bo več potopa, ki bi opustošil zemljo." Bog je rekel: "To je znamenje zaveze, ki jo sklepam med seboj in vami in med vsemi živimi bitji, ki so pri vas, za vse prihodnje rodove. Svojo mavrico postavim v oblake in bo v znamenje zaveze med menoj in zemljo. In kadar bom zbral oblake nad zemljo in se bo v oblakih prikazala mavrica, tedaj se bom spomnil svoje zaveze, ki je med menoj in vami in vsemi živimi bitji in vsem živim; vode ne bodo nikoli več narasle v potop, da bi iztrebile vse živo."

Drugo berilo

1 Peter 3,18-22

Preljubi, Kristus je trpel zaradi grehov, in sicer enkrat za vselej, pravični za krivične, da bi vas pripêljal k Bogu. Res je bil po telesu umorjen, a je bil po Duhu ožívljen. V tem Duhu je šel in oznanjal tudi duhovom, ki so bili v ječi, tistim, ki v dneh, ko je Noe gradil ladjo, niso bili pokorni, ko jih je Bog nadvse potrpežljivo čakal. A v ladji se jih je po vodi rešilo le malo, natančno osem duš. Ta voda pa je podoba krsta, ki zdaj odrešuje vas. Ne odstranjuje madežev s telesa, ampak zaradi vstajenja Jezusa Kristusa prósi Boga za čisto vest. Ta je šel v nebesa in je na Božji desnici in so mu podrejeni angeli in oblastí in močí.

Tisti čas je Duh odvedel Jezusa v puščavo. V puščavi je bil štirideset dni in satan ga je skušal. Bil je med zvermi in angeli so mu stregli. Ko pa so Janeza zaprli v ječo, je šel Jezus v Galilejo. Oznanjal je Božji evangelij in govóril: "Čas se je dopólnil in Božje kraljestvo se je približalo. Spreobrnite se in vérujte evangeliju!"

V premišljanje

Bistven velikonočni simbol, ki ga srečamo – v obliki nasprotja – v berilih današnje prve postne nedelje: voda in njeno nasprotje, brezvodje, puščava. – Brez vode ni življenja. Sicer je voda, kakor vsak simbol, večpomenska, pomeni tudi grožnjo in nevarnost (kakor je jasno povedano v prvem berilu), predvsem pa pomeni rast, življenjsko in zdravilno moč. S pogledom na velikonočni praznik pomeni simbol vode prerobenje človeka, kakor se to zgodi pri krstu. Ta nova stvaritev človeka iz vode je to, kar imajo današnji pisci v mislih. Iz svetovnega potopa, simbola za uničenje vsega življenja, reši Bog človeka z obljubo, da ga nikoli ne bo izročil totalnemu uničenju. Pogled na krstno vodo v drugem berilu gre še korak dalje: ne služi več le rešitvi in očiščenju, temveč za to, da usmeri človeka h Kristusu.

Izkušnjo z vodo in pomanjkanjem vode najdemo tudi na Jezusovi življenjski poti: Jezus, ki je napolnjen z Božjim duhom, stopa iz Jordana (tisto svetopisemsko mesto, ki uvaja današnje), je voden od prav tega Božjega Duha v puščavo. Puščava – to je kraj, ki je že v zgodovini Božjega ljudstva v Stari zavezi igral temeljno vlogo. Poklican iz zasušnjene eksistence v Egiptu je narod Izrael prepotoval Rdeče morje, preden se je podal na naporno in vsega pomanjkanja polno pot skozi puščavo, kar se je zgodilo pred zaposedenjem obljubljenе dežele. Tudi Jezus se po krstu v Jordanu izpostavi izkušnji puščave in tam, v boju in vztrajanju, v stiski in skušnjavi po hudobnih duhovih in v upiranju skušnjavi, sreča Boga.

Smo na začetku postnega časa. Bolj jasno kakor sicer smo tu povabljeni in smo morda tudi notranje pripravljene, da se spoprimeemo z uravnavanjem svojega življenja. Jezusov krst in izkušnja puščave odražata našo lastno morebitno pot skozi postni čas in tako v zastopstvu skozi vse naše življenje. Tudi mi smo poklicani, da vse bolj razkrivamo nepristne zasušnjujoče faraone našega življenja, da si drznemo oditi iz dežele suženjstva proti obljubljeni deželi, ne da bi pri tem vedeli, kako dolgo bo ta pot trajala in kam nas pelje, vsekakor pa s slutnjo, da bo to dolga, naporna in skušnjav polna pot, če nas kjer koli in kadar koli čaka obljubljena dežela.

"Čas je dopolnjen, in Božje kraljestvo je blizu. Spreobrnite se, in verujte evangeliju!" je klic in pristanek, ki nas danes spremlja v tedne, ki so pred nami. Spreobrniti se: to lahko pomeni, da se v času, ki je pred nami, morda tudi ob pomoči kakega postnega sklepa, nekoliko zadržimo, tiše stopamo in damo prostor tistim mislim in občutjem, ki se v tišini porajajo iz nas. Ne bo samo prijetno, kar se bo v nas oglašalo: večstranskost izkušenj lahko sproža v nas dolgočasje, nemir, napadalnost in veliko skušnjav. Spreobrniti se: to lahko nadalje pomeni, da vzdržimo in vztrajamo v vsem tistem, kar nas notranje premika, da posnemamo Jezusa in tako preženemo demone iz puščave. Če nam vse to uspe, bomo morda obdarjeni s skušnjo, da se nam je Božje kraljestvo spet nekoliko približalo in da tudi naša puščava more zacveteti.